

Dodatek II.

Rozsudky a usnesení senátu pro řešení konfliktů kompetenčních.

č. LIX. — LXX.

LIX. Domnělý záporný kompetenční konflikt mezi okresným soudem v Trenčíně a okresným úřadem tamtéž v trestné věci Františka S. pro priestupok podľa § 46 trest. zák. o priestupkách.

(Usnesenie zo dňa 11. decembra 1930 č. 490/28.)

V ý r o k: Návrh sa zamietá ako neprípustný.

D ō v o d y: Okr. nemoc. poisťovňa v T. zaslala okr. súdu tamtéž dopis člena tejto poisťovne Františka S. jej adresovaný, v ktorom sa o poisťovni tvrdí, že písateľa »podľa obelhali«, a žiadala za jeho potrestanie. Okr. súd postúpil však vec okr. úradu v T. s tým, že sa jedná o § 46 tr. z. o priestupkoch. Okr. úrad však tiež odoprel vo veci jednať a vrátil ju okr. súdu v T. s tým, že, pretože urazená poisťovňa nemôže byť považovaná za administratívnu vrchnosť vo smysle zák. čl. XXXIV: 1897 § 19, bod 2, jedine okr. súd je kompetentný. Okr. súd v T. na to podaním z 1. októbra 1927 vzniesol návrh na riešenie konfliktu kompetenčného. — Dovodzuje svoju nepríslušnosť poukazom na zák. čl. XXXIV: 1897, obsahujúci právne predpisy o pravomoci, podľa jehož ustanovenia § 19 č. 2 nie všetky priestupky podľa § 46 zák. čl. XL: 1879 spadajú do kompetencie súdov, avšak len tie, ktoré neboly spáchané proti úradníkom alebo orgánom vrchnosti ver. správy. V danom prípade že sa však jedná o úradníky administratívne.

K vyzvaniu predsedu konfliktného senátu zo dňa 2. januára 1928 okr. úrad v T. učinil vyjadrenie zo dňa 27. ledna 1928, že, pretože ide o priestupok podľa § 46 zák. čl. XL: 1879 a urazená stránka nie je adm. vrchnosť, úradník alebo medzítka, patrí vec podľa ustanovenia § 19 č. 2 zák. čl. XXXIV: 1897 do pôsobnosti riadneho súdu. Okr. súd v T. ani okr. nemoc. poisťovňa v T. ďalšieho vyjadrenia neučinily. Obvinený František S. učinil síce podanie, avšak vysvetľuje len vecný obsah sporu, k otázke sporu o príslušnosť sa nevyjadruje.

Senát pre riešenie kompetenčných konfliktov návrh ako neprípustný v smysle § 6 zák. z 2. novembra 1918 č. 3 Sb. zamietol, pretože podľa odstavca 1. § 4 toho istého zák. kompetenčný konflikt záporný je vtedy

daný, keď otázka príslušnosti v predpísanom instančnom postupe poslednou prípustnou stolicou bola poprená — v prítomnom prípade však ani posledná prípustná stolica správneho úradu, ani riadneho súdu príslušnosť nepoprela. Podľa §§ 150, 167, 181 a 1. nar. býv. uh. min. vnútra č. 65.000/1909 je proti rozhodnutiu okr. úradu prípustná sťažnosť a aj proti usneseniu okr. súdu, ktorým nepríslušnosť bola vypovedaná, je podľa § 378 a § 546 zák. čl. XXXIII:1896 sťažnosť prípustná. — V danom prípade ovšem vznesené neboly, lebo súčasnené stránky neboly vôbec o rozhodnutiach týchto dľa § 527 tr. p. a § 158 pol. tr. p. upovedomené. Preto nebolo ani vyhovené predpisom § 4 odst. 1 zák. zo dňa 2. novembra 1918 č. 3 Sb., má-li byť daný záporný konflikt kompetenčný.

LX. Záporný kompetenčný konflikt medzi policajným trestným súdom bratislavského policajného riaditeľstva a okresným súdom v Bratislave v trestnej veci proti Františkovi S. pre priestupok podľa § 111 tr. zák. o priestupkoch.

(Usnesenie zo dňa 11. decembra 1930 č. 558/29.)

Výrok: Návrh sa zamietá ako neprípustný.

Dôvody: Na Františka S., murárskeho políra v Bratislave, bolo učené u policajného riaditeľstva v Bratislave trestné oznámenie, že dňa 6. mája 1928 vyskočil na už idúci vlak. Policajný súd menovaného policajného riaditeľstva neuznal svoju kompetenciu a postúpil trestné oznámenie okr. súdu v Bratislave k príslušnému jednaniu pre priestupok podľa § 111 zák. čl. XL:1879. Okr. súd v Bratislave však usnesením zo dňa 4. júna 1928 tiež odoprel v tejto veci jednať a vrátil spisy policajnému trestnému súdu v Bratislave k pokračovaniu pre priestupok podľa § 112 cit. zák. Tento úrad predložil v dôsledku toho spisy senátu pre riešenie kompetenčných konfliktov k riešeniu tohoto kompetenčného sporu.

Na vyzvanie predsedu konfliktného senátu z 20. novembra 1928 učinil okr. súd v Bratislave vyjadrenie dňa 6. decembra 1928, v ktorom uvádza, že priestupok v trestnom oznámení proti Františkovi S. uvedený nezakladá skutkovú podstatu priestupku podľa § 111 zák. o priest., ale priestupok podľa § 112 tohoto zák. Policajné riaditeľstvo v Bratislave jako policajný trestný súd zase dovodzuje vo vyjadrení z 28. januára 1929, že čin v trestnom oznámení uvedený je kvalifikovať ako priestupok podľa § 111 tr. zák. o priest.

Vo smysle § 4 odst. 1 zák. z 2. novembra 1918 č. 3 Sb. záporný kompetenčný konflikt predpokladá, že bola poprená príslušnosť v jednej a tej istej veci ak riadnym súdom, tak aj správnym úradom. Predpokladá teda cit. zákonné ustanovenie, že oba úrady záporne zodpovedaly otázku svojej príslušnosti. Tomu však tak niet v danom prípade, jak jasne z vyjadrenia oboch úradov plynie, najmä nie, pokiaľ sa jedná o okr. súd.

Okr. súd tým, že vrátil spisy správneho úradu k potrestaniu obvineného pre priestupok § 112 tr. zák. o priest., súčasne tým prehlásil,